9-ik szám: Baja, 1884 márczius 2. XI-ik évfolyam.

Előfizetési árak
Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél „ . . . 2 frt 50 kr.
Negyed „ . . . 1 frt 25 kr.
Tanitóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések
a legjutányosabban számittatnak.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap

Szerkesztőség
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Rochus-utcza 42. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési dijak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Megjelen minden vasárnap. Egyes szám ára 8 kr. Kéziratok nem adatnak vissza.

Az ipartörvény javaslat.

Mióta gróf Széchenyi Pál közgazdasági, ipar- és kereskedelmi miniszter *az uj ipartörvény-javaslatot a képviselőház asztalára letette*, országszerte ezzel foglalkoznak iparosaink; mert az jóllehet sok tekintetben üdvös haladást jelez egyes intézkedéseiben, még sem felel meg teljesen iparosaink kivánalmainak.

Azt óhajtanák különösen iparosaink, hogy a törvényjavaslatban az iparüzés gyakorlása *qualificatióhoz* köttessék, — hogy az *ipartestületek* kötelezők legyenek, mint régebben a czéhek, — hogy egy községben *csak egy ipartestület* létezhessék, — hogy a *vásártartás* az 1872. előtti viszonyoknak figyelembe vételével megszoríttassék, — hogy a *vasár- és ünnepnapi munkaszünetek*, ugy szintén a vallásoktatás a törvényben is kimondassék, — s hogy *az ipartestületek nagyobb jogkörrel* legyenek felruházva, s ezáltal életképességük is jobban biztositassék.

Ezen kivánalmaknak adtak kifejezést februárhó 17-én Budapesten tartott országos iparos értekezletükben, s ezt kérelmezik választókerületek szerint tartott üléseikben.

Ugyancsak ez ügy kifejezve, indokolva és kérelmezve a kalocsai iparosoknak február hó 21-én tartott nagy gyűlésében is, hol Joáchim Ágoston inditványára a következő *emlékirat* lett elfogadva és a képviselőházhoz felterjesztve:

Mélyen t. képviselőház!

1881. augusztus 21-én kelt alázatos kérvényünkkel, teljes bizalommal fordultunk a m. tiszt. képviselőházhoz, — hogy tekintettel *iparunk pangására*, s az iparosok rohamos *anyagi hanyatlására* — az 1872. évi ipartörvény módositása alkalmával, méltóztatnék a m. tisztelt képviselőház magas figyelmére méltatni az 1879. évi II. orsz. iparos gyülés megállapodásait; mely megállapodások élethez léptetésétől várjuk leginkább a kézműves ipar *biztos fejlődését* egyrészről, az iparosok *anyagi jólétének fokozását* másrészről; mert ezen határozati munkálatok érvényre emelése biztositaná leginkább az ipar emelésére hivatott, tanult kézműiparost a szédelgő kontárok versenyzése ellenében.

Ma már előttünk fekszik az uj törvényjavaslat, a mnltságu ipar- és kereskedelmi Miniszter urnak indokolásával, s megdöbbenve tudjuk meg abból, hogy hón óhajtott reményeink megvalosulása — ha e javaslatot a m. t. képviselőház ily alakban elfogadja — nem fog beteljesedni; hogy a hazai kézműipar *fejlődését s felvirágoztatását* az uj javaslattól nem lehet várni, s hogy a kézműiparosok között az anyagi jólét helyett a már is aggasztó végelszegényedés még nagyobb mérveket fog ölteni.

Már a törvényjavaslat I. fej zetének 2. §-a, mely megengedi, hogy a kiskorú, a 18. évet betöltött egyén, bármely ipart, tehát a *kézműves ipart* is, önállóan üzheti s vagyonával szabadon rendelkezhetik: minden komolyan gondolkozó ember keblében a szánalom érzetét költi fel. — Egy gyermek, kinek nem csak tapasztalata hiányzik, de fogalma sincs az élet követelményeiről és küzdelmeiről; kinek elméjében még mindig tért foglalnak el a gyermekes ábrándok csábos képei: ime szabadon gyakorolhat, minden üzletvezető nélkül is *egy*, vagy több iparágat, melyet nem tanult, melyet nem ismer s melynek fejlődését s felvirágoztatását — ismeretek hiánya miatt — elő nem mozdithatna; kontár segédszemélyzettel csak primitiv tárgyakat gyártat, megkárositva a rendelő közönséget, s hitelét aláásva a hazai iparnak; végre könnyelmü gyermekésszel elpazaroiván vagyonát: szaporitani fogja a különben is társadalmi bajt képező proletárok számát.

Épen ily tulhajtott a törvényjavaslat 1. §-a, mely nemre való tekintet nélkül megengedi bárkinek s bármely iparágat — tehát a *kézműves iparágat* is — önállóan s szabadon gyakorolni a nélkül, hogy az *elméleti s gyakorlati* tapasztalatok szerzését szükségesnek tartaná. Nem neveli-e majd ezen szabadosság — és már nem szabadság — a kontárok és szédelgők táborát, a közönség eme élősdieit, a magyar ipar *jó hirnevének* aláásóit? Ámde a szédelgők és kontárok ezen serege, mely 1872 óta naponkint szaporodik: berántja s megkárositja egyrészről a jóhiszemü közönséget, tönkre juttatja másrészről a szakavatott és mestersegében teljesen kiképzett, de kevés tőkével rendelkező azon iparosokat, kik ismereteiket kiváló műhelyekben és szorgalmuk véres verejtékével gyüjtötték, s kiktől kézmű parunk fejlesztését egyedül reméljük! — A kézműipar tekintetében ez nem csak *igazságtalan s jogtalan*; de valóságos hadjárat is a szorgalom, szakismeret és munkásság ellenében.

De, talán financziális szempontok volnának döntők ezen féktelen szabadosság szentesitésében, hogy a megszabott díjak lefizetésével az államkincstár gyarapodjék? Ha ez volna a czél: akkor épen a szabadosság megszoritása volna a legbölcsebb intézkedés; mert a szédelgő verseny hijával, a szakszerü képzettséggel együtt a *szorgalom és munkásság* foglalná el a tért, minek elmaradhatlan eredményeként megjöne a jólét s vagyonosodás, fokozódnék országszerte az adóképesség; mert ahol virágzik az ipar és kereskedelem: ott az állam is gazdagodik, ott a financziális helyzet is javulni fog.

(Vége köv.)

— A „Bácska“ a következő kinevezéseket közli:

Fölspán ur ő méltósága, törvényadta jogánál fogva **kinevezte** tiszteletbeli **főjegyzőkké**: Bertolino Sándor és dr. Vojnits István aljegyzőket. **Főügyészekké**: Sándor István, Mikosevits József, Karvázy Domonkos, Schlagetter Gyula, Paukovits A., Latinovits János, Mezey Kár., Scultéty Ede urakat. **Ügyészekké**: Szalay Lajos, dr. Schmausz Antal, dr. Schneider Károly, Vince Lambert, Boromisza T. urakat. **Főszámvevőkké**: Beke József, Hruby Mihály, Csernyus István, Vécsey Károly urakat. **Főorvosokká**: dr. Spitzer Mór, dr. Hável József, dr. Nikolsburger Károly, dr. Hipp M. dr. Mikó Izidor, dr. Hofbauer Miklós, dr. Bernheim S. urakat. **Főpénztárnokká** Szakácsi Ferencz urat. **Tiszt. szolgabirókká**: Kósa János, Szücs Mihály, Artinger Ferenc, Baderlica György, Vibiral J., Rzsny Aurél urakat. **Aljegyzőkké**: Zakó Milan, ifj. Vojnics István, Trischler F., Csicsáky Mihály, Popovits Sebő, Pilaszánovits Mátyás, Mihelits Péter, Staudacher József, id. Vibiral József, Rédey Lajos urakat. **Segédszolgabirókká**: Molnár B. Bauer Mihály, dr. Molnár Károly, Vojnits Máté, Harnikovits Gyula, Jaisel Henrik urakat. **Alszámvevőkké**: Nagy József, Volarics Dani, Karváry József urakat. **Allevéltárnokká**: Niki János urat. **Járásorvosokká**: dr. Poppovits István, dr. Holländer Adolf, dr. Nagy Kálmán, dr. Lilli József dr. Sor Ferenc, dr. Weidman Vilmos, dr. Káldy Sándor, dr. Goldstein Dávid urakat. **Állatorvossá**. Cseh Rezső urat.

Felhivás

Táncsics ügyében a magyar nemzethez!

Ama nagy időnek, melynek minden egyes napja felér a multak egy egy korszakával, ma már csak néhány élő alakja van köztünk. Ezek közül is a legnagyobbnak, a nagy idő dicső zászlótartójának csak szelleme virraszt felettünk, csak eszméi élnek közöttünk. Ő maga idegen földön van s marad azon magaslaton, melyre őt a Magyarok Istene helyezte, hogy mint világító torony, bevilágitsa a nemzet jövőjének századait.

Ha kötelesség a hála, a kegyelet, a hódolat adóit róni le a nagy zászlótartó iránt, akkor e kötelességet a zászló leghivebb követője, legbátrabb harczosa iránt is teljesitenünk kell. Ez a

TÁRCZA.

Ott voltam én is...*

Ott voltam én is az őrvény szélén,
Kétségbeesve a lét felett!
És megvetettem mint annyi sok más,
E rút, ah! ezt a — szép életet...

Álmodtam én is, dicsőség, rólad!
Lantot babérral jutalmazó!
S kigunyolt minden igénytelen dal:
Pacsirtaének, furulyaszó...

S küzdöttem én is magasztos hittel,
Sok szent eszméért, mi nagy, mi szép!
S elveszté lelkem az emberek közt
Minden bizalmát, minden hitét!

Ott voltam aztán az örvény szélén,
Kétségbeesve a lét felett.
És megvetettem, de megvetettem
E rút — ah! ezt a — szép életet...

S a végzet ellen, az élet ellen
Kitörtek már a bucsúszavak...
Aztán — egy édes, végnélkül édes,
Szűz csók lezárta ajkamat...

Aztán... és aztán mit tett az angyal?
 Én nem tudom, de csodát mivelt!
De csak tudom, hogy széppé varázsla,
Gyönyörü széppé az életet!...

Nem féltelek már, eszméim többé!
Van már ki együtt-érez velem,
S oh szent eszmék ti! el-eltanul majd
Az én szép három kis gyermekem...

* Mutatvány Dömötör Pál „Ujabb költeményeiből.“

S nem zeng a dal már, dicsőség, érted,
Soha; csak önként fakadva szól...
Édes rokonkép üdvözli mindig
Pacsirtaének, furulyaszó...

Dömötör Pál.

Katona-szerelem

őrmestertől lefelé.

(A „bajai ifjusági-egylet“ által 1884. február 19-én rendezett estélyen Kovács Sándor ur „Különféle szerelmek“-ről tartott felolvasásából.)

Ezen fajta szerelem jellemzésére, legyen szabad felolvasásom e szakaszát egy adomával kezdeni.

Verka és Trezka a kútnál találkoznak. Előbbi kérdi Trezkát:

— Mond csak, mit szoktál bakádnak adni?

— Minden másnap vacsorám felét, vasárnap egy hatost, és egy Virginia szivart.

— Hát van e sarzsija?

— Nincs, csak közlegény.

— Jaj de nagy bolond vagy te Trezka, hiszen ha ennyit reszkirozol, kaphatsz már egy káplárt!

Idealismus a materialismussal, a szép egybeolvadva a hasznossal!

A katona szerelem teritoriuma, minden vár, város vagy helység, hol kaszárnya van, vagy hadgyakorlat tartatik. — Ezen helyeken minden szolgáló telhetőleg igyekszik magának egy sárzsist, esetleg Gemeinert biztositani, kit esténként ételmaradványval traktál, vasárnap pedig tánczosul használ.

Az alsórendü katona szerelme merész, roppant merész, czibil vételtárs ellenében lehetőleg goromba, azonban saját hüségéről külön véleménnyel bir, és némi vonásaiban mégis ideális!

Zord, ködös novemberi estéken, midőn köznyelven szólva „kár volna egy kutyát kikergetni“ az uczai lámpa széllobogtatta gyér világánál ott találhatjuk a vitéz „Fuhrweser“ közembert a ház kapuja előtt, kedvesével szemben, nem törődve széllel, havas esővel. — Kéz kézben, állanak ők szótlanul. — Ő nem beszél szerelemről, nem ismer epedő sóhajokat, édes phraziskat, de időközönként belenyul kopenyéjének zsebébe, kivesz annak mélyéből egy pármás butykost, nagyot húz belőle, kedvese szintén, ujával megtörli ajkát, és egy „Brrm“-el kisért rázkodással visszabocsájtja a „flaskót“ előbbi helyére, ismét halligat, ujból kezébe vévе kedvese kissé kérges meleg kacsóját.

Oh! mennyi idealis egy ily szótlan szerelemben!!

A katona ugymint kedvese, ők szeretik egymást, mert jelenleg más dolguk nincsen, de érzelmeiknek kifejezés — legalább szavakban, — adni nem képesek.

Szerelmek között a katona szerelem kétségkivül egyike a legáldozatraképeseknek. Mert szerény nézetem szerint nagyobb áldozat a legrosszabb időben a legrosszabb utcasarkon álldogálni, mint fényes bálban epedő pillantásokkal theát inni.

Nagyobbmérvü ihletséget igényel, önmagától egy lekvároš buktát megtagadni, vagy a ténsasszony fizyelme daczára egy darab sült hust biztonságba helyezni, hogy ezeket estére a szeretett uniformusnak juttathassa, az uniformus pedig fele árában eladván az 5 napra való „császár kenyerét“, hogy szeretőjét vasárnap táncznoz vezethesse, mondom, mindezek a gyöngéden szerető szív figyelemreméltóbb tanuságai, mint az imádott után sétaközben a nagykendőt vinni, és hangversenyre páholyt szerezni.

Különben nem minden fegyvernem egyaránt kedveltje a szolgálati viszonyban levő hölgyeknek. A baka például a szerelem e „börzéjén“ a legértékesebb papir. — Amely szakácsné egy ilyenre szert tehet, szivesen fizet beléptit a tánczná és jól tartja sörrel, ha csak nem tulszomjas. — Ha frájteros, vagy plane káplár, ennek kedvéért már kalapban megy sétálni még akkor is, ha alattomban ténsasszonya kalapjat veszi is elő.

Gyalogság után következik a lovasság, — leginkább a huszárok, mert ezek legszenvedélyesebben csókolnak. — Persze a belépti és sör fizetése itt már kissé kétes, no de ha cibil életében mes erlegény, kissé csinos is, a leány pedig valami vendégtől borravalót kapott, tánczkozben fizet kedves lovagjának, mint ritka élvezetet, egy Puncsot, mely azonban meleg viztől is csak nevében különbözik.

Ugyan ezen fokon állanak a tüzérek, de mindenesetre csak másodsorban. — Egy vig huszár ha kell 4 éjjel 5 nappal egy huzamba tánczol, a tüzér ellenben kiméli csizmáját, — ez pedig nagy hiányosság egy szerető leány szemében.

A „Fuhrweserek“ (zsekerészek) és „Sanitätek“ egyforma értéket képviselnek. — Közülük, egy hirére kényes szolgáló csak akkor választ, ha más nem jutott, de ez esetben is csak három feltétel mellett, és pedig, 1-ör tartozik tánczhoz a belépti, a leánynak egy pereczet és pohár sört, ugy a maga czechet fizetni, és sétához keztyüt huzni.

2-or. Tilos bajuszára valami sötétitő festéket vagy pedrőt kenni, azért, hogy az nyomot ne hagyjon maga után, és végül: nem áll jogában rendkivüli hüséget követelni.

Általában véve különbözik az őrmester szerelme az alsóbbrendüekétől. — Az őrmester-szerelem kissé ábrándos, folyton arról álmodozik, hogy saját viselt Monturjából kis „Waffenrockot“ csináltat majdan — elsőszülött fiának. — Szóval telve van poeziával és elsőszülöttek iránti hajlammal.

Nagyjában véve gondnélküli a katona szeretet, hisz kenyeret, csontot, hust, ruházatot az állam, a város kedvest, ennek gazdája pedig a vacsorát szolgáltatja. — De

rettenthetetlen harczosa a világot átható és mozgató eszméknek, melegkeblü szószólója, megvédője a nép igazainak, a leghivebb magyar mindazok között, kiket ez a föld, melyet ezer év óta sajátunknak vallunk, valaha hátán hordozott: Táncsics Mihály.

Az elismerés, a hála, a kegyelet adóját Táncsics iránt leróni minden igaz magyarnak hazafiui szent kötelessége. Az az agy, mely az emberiség, a haza, a nemzet boldogitását czélzó gondolatoknak oly termékeny talaja volt, ma már megszünt gondolkozni az eszmék felett; az ajkak, melyek évtizedeken át meg nem szüntek a megváltó igéit hirdetni, hallgatnak; a kéz elejtette s többé fel nem birja venni azt a tollat, melylyel utat tört e fenséges eszmének: gondolatszabadság.

A mire rá nem tudta birni Táncsicsot a föld minden hatalma, rávette a végzet könyörtelen csapása, az a szélhüdés, mely munkaképességétől megfosztotta.

Táncsicsnak ma csak romja él közöttünk, elfelejtve, elhagyatva azon nemzet fiainak nagy többsége által, melynek boldogitására életét szentelte; még csak a biztos anyagi lét nyugalmát sem élvezheti. Alig egy pár éve, hogy maga — hátán hordva — árulgatta könyveit, hogy a napi kenyérre valót megkeresse! Ő, ki mindenét áldozta a nemzetnek, viszonzásul ettől még csak egy kis száraz kenyeret sem kapott!

Hiszszük, hogy csak megfeledkezett róla a nemzet de nem felejtette el; meggyőződésünk, hogy a nemzet teljesiteni fogja kötelességét ez igaz fia iránt, hisz a magyarnak soha sem tartozott hibái közé a hálátlanság. Nem volt, nincs a hazának fia, kinek bármi csekély szolgálatát szó nélkül fogadta volna a nemzet, Táncsics roppant munkáját sem felejtette el.

E hit, e meggyőződés a Táncsics által hirdetett eszmék iránt való tántorithatatlan ragaszkodás, az ősz, küzdelmeiben kifáradt harczos iránti hódolattal párosult tisztelet buzditott bennünket alulirottakat arra, hogy állandó „Táncsics-ünnepély bizottsággá“ alakuljunk s a következőket tüzzük ki feladatunkul:

1 Ünnepélyek rendezése s hazafias adományok gyüjtése által az agg irót és nejét az anyagi gondoktól megmenteni;

2. müveinek terjesztése, eszméinek népszerüsitése által állandó emléket emelni neki a nemzet szivében.

Alig fogtunk hozzá e kettős irányu munkához, arra a meggyőződésre jutottunk, hogy ha az érdemes hazafi végnapjait csakugyan gondatlanokká, ugyszólván kellemesekké akarjuk tenni, alkalmat és módot kell nyujtanunk nejének arra, hogy idejét férje ápolására fordithassa. Elhatároztuk tehát egyik bizottsági gyülésünkön, hogy a gyüjtött pénzeket magunkhoz veszszük, kamatoztatjuk, nyugtázzuk stb. Midőn e határozatunkat Táncsics nejének tudomására hoztuk, hosszabb nyilatkozattal örvendeztetett meg bennünket, melyből idézzük a következő mondatot:

„Miután agg korom, eddigi tevékenységem, bár mindenkor hiven és odaadással osztozkodtam férjem sorsában, — a számadások vitelét, a nyugtázásokat s általában az üzleti eljárást, háztartásom vitele mellett lehetetlenné teszik; miután én a „Táncsics-ünnepély bizottság“ iránt hálával és teljes bizalommal viseltetem: köszönettel fogadom a bizottság azon határozatát, hogy öreg napjainkat állandó ünnepélylyé óhajtja tenni, az által, hogy az anyagi gondok terhét vállamról levenni akarja és szabad időmet teljesen beteg férjem ápolására szentelni lehetővé teszi, mely okból a bizottság házi és megélhetési szükségleteinknek fedezésére az én szerény igényeim szemmeltartásával és a számadások évenkinti nyilvánosságra hozatalára vállalkozni hajlandó.“

Mint ebből látható, az agg hazafi és hü neje ügyeiket a bizottság kezébe tették le. Bizalommal fordulunk ennélfogva a hazai közönséghez, méltóztassék adományait az általunk jelzett kettős czél megvalósitására vagy a lapokhoz, vagy egyenesen bizottságunk elnökéhez (Bokros József, zerge-utcza 5.) küldeni. Táncsics művei (7 kötet 3 frt 50 kr. leszállitott áron) szintén nála rendelhetők meg.

Ez idő szerint meglehetős pénzösszeg van a bizottság felügyelete alatt a takarékpénztárban, az agg hazafi sorsa tehát pár hónapra biztositva van; de azért a gyüjtéseket folytatnunk kell, hogy Táncsics halála után neje se maradjon nyomorban; s majd az esetlegesen fennmaradt összegből emléket állitsunk Táncsicsnak.

Táncsicsnak még kéziratban lévő „Életpályám“ czimü három kötetes müve kiadására külön gyüjtünk. E czélra már 70 frtunk van együtt.

Kettős czélunk megvalósitása érdekében kérünk minden igaz hazafit és magyart, támogasson bennünket nemes czélunk kivitelében. Alakitsanak a vidékiek a mienkhez hasonló müködési körrel fiókbizottságokat, rendezzenek ünnepélyeket, terjeszszék Táncsics müveit; álljanak e fiókbizottságok szerves összeköttetésben a központi bizottsággal. Karolja fel a sajtó is ez ügyet, ne csak egyes lapok váljanak ki ebbeli kötelességük teljesitése által.

A nemzet, hiszszük meghallgatja esdő szavunkat, teljesiteni fogja kötelességét, megmenti leghivebb fiát az inség, a nyomortól, s műveinek, eszméinek terjesztése által emléket emel neki.

Tettre hazafiak!

Kelt Budapesten, 1884 jan. 31 én.

A Táncsics-ünnepély bizottság:

Bokros József,
elnök.

Sverla Lajos
jegyző.

Farkas Ede
pénztárnok.

Hertly István és Tamási Árpád,
ellenőrök.

Balogh László *Smid Gyula*
Edl József *Sós György*
Ember János *Számkó Gusztáv*
Lhotka István *Tóth Endre*
bizottsági tagok.

Történeti apróságok.

Mikor II. Vilmos porosz király 1787 ben eltörölte országában a dohány egyedárusságot, az erlangeni „Real-Zeitung a következő tréfás fohászszal fejezte ki e fölötti örömét:

„Legnagyobb fejedelem, győzhetetlen király — Mi atyánk. Legkegyelmesebb urunk — ki vagy. Hála és dicsőség neked — a mennyekben. Az eltörölt dohánymonopoliumért — szenteltessék meg a te neved. A te megigért összes királyi kegyed — jöjjön el. Az ég megáldja ezért — a te országod. Mi hü alattvalóid maradunk s egy szivvel lélekkel mondjuk — legyen meg a te akaratod. Ha a monopolium megszünik, mindnyájan vigadunk ide lenn — valamint a menyben. Mert az viczszatetszést szült az égben — ugy itt a földön is. E monopolium által elvesztettük — a mi mindennapi kenyerünket. Oh nagy király, a szabad kereskedést — add meg minékünk ma. Felejtsd el — és bocsásd meg a mi vétkeinket — a monopulium ellen, — miképen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, a monopoliumot üzött franczia bérlőknek, és ne vigy minket kisértetbe, — oh nagy király. Ne hagyd többé a monopoliumot virágzani, de szabadits meg a gonosztól. Te támogathatod sanyargatott néped — mert tied az ország; ne legyen többé a franczia bérlőkké — a hatalom, de a te fejedet környezze a hirnév — és a dicsőség. Mindezekért pedig nagy király, dicséret és háladás legyen neked — most és mindörökké; s nyerd el egykor az örök életet — Amen!“

Különfélék.

. **Személyi hir.** Jankovich Aurél főispán ur ő méltósága m. hó 27-én több napra Szabadkára utazott.

● **Nagylelkü adományok.** Borsódi és katymári Latinovits Janos kir. tanácsos ur, ki városunk közművelődési és emberbaráti intézményei iránt a legéberebb érdeklődéssel viseltetik, ujabban is nemes áldozatkészségének fényes tanujelét adá, midőn a Baján létesitendő menház és szeretetház javára 600 frtot ajánlott fel és ezen összegnek felét már le is fizette, a másik felét pedig ez évi áprilhóban lefizetni kijelentette. A nagylelkü adakozó a polgármesterhez intézett meleghangu levelében tudatta nemes elhatározását, melyért őt a város közönségének őszinte hálája és elismerése illeti meg. — Ugyanezen emberbaráti czélra a magyar czisztերczi rend bajai társháza 500 frtot ajánlott fel. Az isten áldása legyen ezen kiváló renden, mely ily nemesen teljesiti hazafiúi kötelességét!

— **Hymen.** Farsang utolsó napján fényes eljegyzés tartatott Milasevits Márton kir. közjegyző urnál; kedves és szeretetreméltó leányát Vilma k. a. t jegyezte el Horváth Gyula cs. k. 10. huszárezredbeli, városunkban előnyösen ismert főhadnagy ur. Felhőtlen életet kiváunk nekik! — Nagy Kaszap József szeremlei ref. tanitó márc. hó 24-én tartja esküvőjét Hauptner Matild k. a.-al Baján.

— **Farsang.** Kisebb körü, de válogatott társaság gyült össze m. hó 25-én a „Bárány“ szálloda termében rendezett piknikre. A mulatság élén ismét azon két urhölgy állván, ki a tél folyamán már egy izben kitünő sikerü batyu-bált rendezett, nem lehet csodálkozni, hogy ezen estély is a farsang legkedélyesebb és legvigabb mulatságai közé sorozható. A terem két végén volt az inyesiklandoztató buffet felállitva és a háziasszonyok — Mészáros Kata és Túryné Császár Emma urhölgyek páratlan kedvességgel kinálták a kitünő ételeket és italokat — fogyasztásra. Az asztalok körül helyet foglaltak: Császár Ferenczné, Cserba Ferenczné, Túry J.-né, Geiger Károlyné, Kardos Györgyné, Latinovits Lázárné, Milasevits Mártonné, Paukovits Ernőné, Pollerman Bertalanné, Radány Gyuláné, Spitzer Benőné, Szutrély Lipótné, özv. Bischoffné és leánya, özv. Vojnichné úrnők, továbbá Császár Leona, Fülöp Gizella (Stanisitsról), Greguss Angeline, Kardos Zsuzsánna, Latinovits Hermin, Mészáros Rózsa, Milasevits nővérek, Paukovics nővérek, Radány Gizella, Spitzer nővérek, Szutrély Jolán, Vojnich Ilona kisasszonyok. Ott láttuk továbbá Drescher Ede polgármester, Berényi Dániel apát, Cserba Ferencz és Scultéty Zsigmond kir. albiró, Kálmán Frigyes honvédőrnagy, Chorinsky gr. huszárszázados, Latinovits Gyula szolgabiró, Szutrély Lipót ügyvéd, Milasevits kir. közjegyző, Császár Ferencz és Paukovics Ernő földbirtokos urakat, több fögymn. tanárt, közös és honvéd hadseregbeli tisztet stb. — A fényes mulatság reggeli 6 óráig tartott.

— A „**bajai iparos-ifjusági egylet**“ ma d. u. 3 órakor az ipartársulat helyiségében gyülést tart.

▽ **Tüz.** A nagy-utczában lévő Pollák-féle ház istállójának teteje mult hó 25 én, esti 11 órakor leégett.

— **Hol a vörös.** Városunkban több évvel ezelőtt igen gyakori volt a hamis kártyások fosztogatása, formális üzlet gyakoroltatott, mig a törvény keze által utoléretvén a társaság szétrobbant. Sok vidéki, egyszerü földmives koppasztatott meg, mint müszavuk mondja, a három kártyával üzött, hol a vörös. E hó 23 án Pencz József csataaljai gazda, fiatal korában is rejlő tapasztalatlansága által ült fel két jó madárnak, s pár percz alatt összes készpénzét, 75 frtot elvesztette. A hamis játékosok igen ügyesek ürügyek feltalálásában, ügyesek a fosztogatásban. Panaszos fél feljelentése folytán Cserba Ferenc kir. aljárásbiró azonnal meghivatta az ismert bajai hamis játékosokat, kik közül egyik sem volt a tettes. Valószinü, hogy más vidékről jöttek Bajára a hajózás megnyiltával, alapos gyanu is terhel két egyént, kiknek kézrekeritése iránt intézkedés tétetett. Felhivjuk rendőrségünket, hogy a fosztogatókat szigoruan ellenőrizze, s a gyanusaknak ismerteket pedig utasitsa ki a város területéről.

⊙ **A vörheny** a józsefvárosi gyermekmenhelyen járványos jelleget öltvén, ezen ovoda polgármesteri intézkedés folytán a járvány megszünéséig bezáratott.

Sükösdön mult vasárnap éjjel néhány legény, mulatozás közben, egyik társukat: Varga Györgyöt agyonverték, s miután életjelt magáról nem adott, egy polyvás félszerbe csukták, hol csak másnap találták fel. — Ugyanott egy kis $1\frac{1}{2}$ éves leányka lett a szülői gondatlanság áldozata. A szülők elmenvén hazulról, egy 6 éves gyermekre hagyták a kicsikét, ki magát kimulatandó, magára hagyta, az pedig a pólyából kiesvén, annak kötelékén fennakadva, megfulladt.

— **Egy biztositásügyi** történet és tanulsága. A „Magyar Kereskedők Lapja“ fővárosi szaklap, következő ép oly érdekes, mint tanulságos kis történetet mond el: „Egy fiatal még erőteljes kereskedő rábeszélés vagy önelhatározásból életét akarta biztositani valamely társulatnál és elhatározását közölte nejével. A feleségnek azonban nem volt inyére az elhatározás és igyekezett férje előtt bebizonyitani, mily balgaság, ha fiatal emberek életüket biztositják. A feleségnek nagybátyja ugyanis már 25 év óta fizeti a biztositási dijt, él és gyakran emliti, hogy befizetett már annyit dijakban, mint a mennyire az egész biztositási összeg rug. Minek is a mai rossz időkben a sok más kötelezettségeken kivül, még biztositási dijakat fizetni. Fektesd e pénzt üzletedbe és többet fogsz rajta nyerni. Igy okoskodott a feleség. A férj megkisérlette neje ellenzékeskedését megtörni, de hasztalanul és utóvégre is el kellett ejteni az életbiztositás tervét. Két év mult el. Az egészséges és erőteljes férj hazatért hosszabb utazásból. Utazása alatt meghütötte magát, heves tüdőgyuladást kapott és tizennégy nap mulva a fiatal feleség özvegy volt. A fiatal özvegyre a bánaton kivül, még sok kötelezettség teljesitése és három gyermek felnevelésének terhe hárult férje halála után. Midőn férje magánpapirjait revidiálta, azok közt egy életbiztositási policet talált, kiállitva az első magyar általános biztositó társulattól, mely szerint a férj halála után a társulat az özvegynek tartozik kifizetni 20.000 forintot. A kötelességét ösmerő férj, hogy házában a nyugalmat és békét meg ne zavarja, a tervezett életbiztositást neje tudta nélkül kötötte meg és ezáltal özvegyének nemcsak eszközt adott a kötelezettségek teljesitésére, hanem ezenkivül elegendő tőkét hagy az üzlet további folytatása és a gyermekek felnevelésére, ugy, hogy a bánatos özvegynek legalább gondtalan a jövője.“ Eddig a történet, melyhez megirhatjuk a tanulságot és mely abból áll: Ne mulaszszuk el az életbiztositást, ha a feleség ellenzi is.

— A budapesti papiros nagykereskedő-czég Galitzenstein H. szétküldi könyvkötő vevőinek egy a jelen korszak viszonyainak teljesen megfelelőleg szerkesztett árjegyzékét, gazdagon felszerelt könyvkötő különlegességek raktáráról; szakkörökből értesülünk, miszerint ezen czég árjegyzékével minden versenyt felülmul. Azok, kik ily árjegyzéket óhajtanak, kivánatra ingyen és bérmentve megkapják a fenti czégtől.

▽ **Megyei hirek.** Zomborban a m. hó 21-én megtartott megyei közgyülés nagy ováczióval fogadta Sándor Béla főispánt, a Lipótrend lovag keresztjével történt kitüntetése alkalmával. — A zombori izr. nő-egylet által mult hó 20-án rendezett tánczfüzérke minden tekintetben sikerült. — A zombori dalárda m. hó 26-án dal- és tánczestélyt rendezett. — A zombori keresk. és iparbank febr. 24-én tartotta rendes évi közgyülését. A bank mult évi forgalma 23,581,204 frt 12 kr volt, mely után 98,603 frt 62 kr nyeretett. Ez összegből a kiadások levonása után marad 11,262 frt 48 kr, mint osztalék. E szerint egy 50%-kal befizetett részvényre 12% frt esik. Szabadkán a sz. Teréz templomnak tervbe vett kijavitása alkalmából, az ottani szentély alatti sirboltok és azokban levő hullák eltávolitandók lévén, mindazok, kiknek egykori családjai az emlitett sirboltban vannak elhelyezve, értesittetnek, hogy a

---

még azon különös tulajdonsága van a katona szeretetnek, hogy katona vagy kedvese még soba sem halt meg az elválás fájdalmától. — Minden gondolható törik vagy szakadhatik rajtuk, de a sziv nem.

Ha egy ezred más garnisonba lesz kommandirozva, roppant izgatottság mutatkozik szolgálói körökben. — Szegény pestonkák! Reggelenként kisirt szemekkel kellnek, és gazdáik közül utólag sokan nem találhatnak egyes oly tárgyakra, melyek ajándék vagy emléknek különösen alkalmasak.

Sétaközben a huszár egy kapualjában leányzót vesz észre az est homályában; — merész Flankenbewegunggal az ismeretlen nő előtt terem, ujaival egyett csip ennek állán, és a második pillanatban Mari a vitéz nyakaba borul. — Mindkettőnek szerető szivre volt szüksége. — Másnap este először látták egymást világosban, tudniillik a konyha lámpa fényénél. — Mari nem volt ugyan Venus, de hálaadós, igen hálaadós! — Ő ugyanis hentesnél szolgálva, majdnem egy álló évig esténként huszárának egy darab hurkával kedveskedett, néha ¼, néha ½ méter hosszuval. — Hogy honnan, mi módon szerezte, ezt megkérdezni a huszár, — merő gyöngédségből — persze elmulasztotta, és különben is, egy hentes csak nem czepelheti összes árukészletét zsebeiben!

Ez alkalommal is egy csomag fekszik huszárunk mellett a padon, — a bucsu hurkák vannak abban, hiszen holnap kora reggel masiroznak el.

— Jaj Pistám! sóhajtoz Mari, mindinkább zokogásba átmenve „egy évig szerettük egymást, ugyebár nem feledkezel meg rólam?!“

— Dehogy . . . . . dehogy válaszol a huszár, mialatt baljával a hurkák után nyul, hogy ezek a padról le ne essenek, mert Mari könyekben úszva, mellére vetette magát.

— Oh! csak uj állomástok ne volna oly távol, folytatá Mari, fájdalmát kissé magába fojtva, — egyszer másszor egy kis hurkát küldenék neked — mert tudom nagyon szereted!

— Az igaz, válaszol a huszár oly hangon, mellyel csakis igazat lehet kifejezni. — Az igaz kedves Mariskám! Különben találhatsz gyakran alkalmat, hisz a posta naponta közlekedik, te tudod, no meg hát a sonkát is kedvelem, teszi hozzá nyomatékosan.

— Most megint egyedül és elhagyatva leszek, kezdi ujból Mari, ismét a sirásra gyujtva.

— Ne búsulj! Mariskám, holnapután más ezred jő ide helyünkbe . . . .

— Igen ám de . . . . ismerhetek én mindjárt megint egyet?!?? jegyzé meg Mari.

— A marson találkozom az érkezendő ezreddel. talán felismerek benne egyet, . . . majd neked commendálom!

— Pista!!?

— Mit kivánsz?!

— Egy kérésem!

— Hallom!

— Ha egyet küldesz nekem esdekel Mari, akkor . . . . . akkor . . . . . kérlek . . . . mert hát . . . . én . . . . szeretnék . . . . egy . . . egy . . . szakállast!! — —

A torony óra ¾-et üt kilenczre. „Zapungstrang“ otthon kell lenni. — A huszár még egyszer magához szoritja Mariját, hosszu csókot nyom ennek ajkára, megfordul, elszántan felkapja a bepakkolt hurkákat, és most el, örökre kedvesétől, „lófschrittbe“ a messze fekvő laktanya felé.

Mari zokogva kiált utána:

— De szakála legyen.

hullák átszállítása iránt 1884. március. 14-ig intézkedjenek, mert a fenti határidőn tul ott találandó hullák az u. n. bajai temetőben egy közös sirba lesznek hatóságilag elhelyezve. — A szabadkai főgymnasiumi ifjuság 1884. márczius 2-án d. e. 10 órakor a „Pest-szálloda“ nagy termében „Arany-ünnepélyt“ rendez. — A szabadkai „Nép-kör“ mult hó 26-án táncvigalmat rendezett. — Ujvidéken Bruck Ferencz tanár ur az állami m. kir. ipar- s kereskedelmi iskola igazgatójává neveztetett ki a multavallás- és közoktatásügyi miniszter ur által. — Az ujvidéki I. magyar népolvasó-kör társasvacsorája az u. n. magyar bál m. hó 18-án tartatott meg. — Az ujvidéki kereskedői-ifjuság betegsegélyző-egylete febr. 24-én tartotta évi közgyülését. Az egyletnek az elmult évben 95 rendes tagja volt, vagyoni állása 1884 elején: 3220 frt 16 kr. — A d á n Petrovácz Ferencz városi pénztárnok m. hó 18-án tartá eskövőjét a bájos Tripolszky Ilona k. a.-nyal. — P e t r o v a s z e l l o n febr. 12-én d. u. 1 és 2 óra között kigyulladt Schlesinger Ignácz háza és daczára a nagy szélnek, localizáltatott annyira, hogy a házon kivül csak a Fischer Salamon-féle ház melléképülete égett meg. — Ugyanaz nap este Szőke Károly háza égett le. — O-S z i v a c z o n Merkl János és társai megvették az ó-szivaczi határon fekvő 856 kath. hold kincstári birtokot 43,000 frtért. — K u l á n a mult héten vezette oltárhoz Reiter Lipót bajai kereskedő Wolf Ilka kisasszonyt. — A kulai „önkéntes tüzoltó-egylet“ február 17-én tartotta rendes évi közgyülését, mely alkalommal parancsnokká Ráicz György, alparancsnokká Kohlhammer Mihály és pénztárnokká Zwipp urak választattak meg. Az egyletnek van 50 működő, 57 pártoló és 17 alapító tagja, továbbá van 1767 frt készpénze; szerelvényekben pedig 3—4000 frt értékü vagyona, van végre külön bajtársi pénztára 175 frt készpénzzel. — A e s e r v e n k a i ifjuság által m. hó 14-én rendezett táncvigalom minden tekintetben sikerültnek mondható. — Z e n t a város képviselő-testülete legutóbb tartott közgyülésén visszautasította a „Zentai Ellenőr“-nek Gombos Gábor polgármester ellen ismételten intézett támadásait, és Gombosnak bizalmat, elismerést szavazott.

Vegyesek.

Nincs többé zsebtolvaj! Brunner, bécsi lakos, olyan erszényt talált fel, melyet nem lehet ellopni; a mint ugyanis akárki, a gazdán kivül, hozzá nyul, a rajta vagy benne alkalmazott készüléknél fogva olyan lármát csap, hogy a tolvaj árulója lesz. Természetes, hogy a gazda ismeri a dolgot nyitját s ha ő veszi kezébe, az erszény csendesen viseli magát.

A büszke bibornok. Dublinben történt. Bizonyos haldoklóhoz, ki egy vendéglőben feküdt betegen, papot hittak. Sötét, zivataros, esős éjszaka volt. A hirnök jelentésére egy pap azonnal utnak indult. Esőben, szélben ronda utczákon keresztül sietett a pap a szállodába, fölment a beteghez, s ellátta szentségekkel. A szálloda protestans tulajdonosa a papot, miután ez a betegtől távozott, szobájába hivta, valószinüleg azon szándékkal, hogy prozelitaskodjék. Mután a papnak némi frissitőket adott, igy kezdett szólani: „Gondolja csak meg, atya, mily büszkék ezek a püspökök és bibornokok, és mily duslakodva élnek; én biztosra veszem, hogy mig ön ezen hosszu utat esőben és sárban megtette, azalatt „a bibornok“ meleg kandallónál ül kényelmesen és puncsát szörpögeti. „Téves véleményt táplál róla,“ volt a válasz. „Miért?“ „Mert nem ilyesmit cselekszik ő.“ „Hogyan tudhatja azt ön?“ „A legjobb forrásból, ön még nem kérdezte a nevemet.“ „Mi önnek a neve?“ „Cullen — Cullen bibornok.“ A vendéglős felugrott: „Bocsásson meg eminenciád — nem tudtam — gondoskodjam-e eminenciád részére fogatról?“ „Nem, nem — visszamegyek én ugy amint jöttem, megszoktam már én ezt.“ A bibornok elment. Néhány nap mulva megláttogatta őt a vendéglős s késznek nyilatkozott a kath. vallás tanaiból oktatást venni. A bibornok megjelölte neki a papot, kihez forduljon, s nemsokára rá a vendéglős a kath. egyház tagja lett.

A cserebogár kukaczának kiirtása. A faiskolákban lévő cserebogár kukaczok kiirtására a köszénkátrány igen kitünő szernek bizonyult. — Ezen szert a szibériai erdészeti egylet már 1862-ben hozta ily czélból javaslatba és csakugyan jónak is bizonyult, mert a kátrány-illat a pajorokra tenézve annyira kiállhatatlan, hogy a kátrányos rületet rövid idő alatt elhagyják. A kátrány alkalmazása következő: A faiskolában, lehetőleg az átültetés idején minden egyes fa mellé egy, 35—50 cm. hosszu kátrányba mártott czöveket kell beverni, ugy, hogy legalább egy negyed méter mélységbe hatoljon. Már a magonczokat is lehet ily módon a pajorok ellen oltalmazni, ugy, hogy a sorok közé több kátrányos czöveket verünk be.

Vadászt réfa. Küldjetek pajtás egy nyulat ha löttök — bucsuzott el egy szilágysomlyói uri ember vadászni indulo czimborától. Ezek aztán megigértek. Notabene — a vadászok között két doktor is volt, pedig ahol két doktor együtt van s egyik sem hamvába hólt, ott mindenesetre kell valami „stick“-nek történni. A vadászat eredménye egy nyul s egy roka volt. Tanakodtak aztán azon, hogy miképp tartsák meg igéretüket olyanformán, hogy a rókából meg a nyulhus is megmaradjon. Ekkor előlép a két doktor s valóságos boncztani tökéllyel hozzáfognak a két vad megnyuzásához; a nyulbőrbe a róka husát bepakkolták — az egyik doktor a nyuzás okozta nyilásokat — akár egy bevégzett műtét után — bevarrta, s a kivül nyul belől rókát elküldték jó pajtásuknak, ki azt annak rendje módja szerint bepáczolván — állitólag nagyon jóizüen elfogyasztotta. A dologban a legjobb, hogy a vadászok egyike is meg volt hiva vacsorára, s elfelejtkezve még a harmadnap előtt történtekről, teljes odaadással segitett a róka-pecsenye fogyasztásában. (Bajos ellhinni, de azért utólag mi is kedves egészségükre kivánjuk.) „É.“

A szerelmes Janó. Nagyváradról egy tót atyafit hazájába Arvamegyébe toloncoltak, mert rossz fát tett a tüzre. Szegény Janó nehéz szivvel tehette meg ezt az önkéntelen utazást, mert Éva leányzót, szive szerelmét Nagyváradon kellett hagyni. Küldött is levelet a messze távolból Évának a következő éles czimmel: „E z e n L e v é l a d a s i k z e n y i m S z e r e t ő n a k É v a K a l v á r i a z u t z a s a r g a H a z n a g y A k a c f a S z e n t k i p m e l e t.“ Ez a czim aztán elég érthetően meg van irva s a levélhordó nem volt kénytelen az ugy is sok házról hiányzó számot keresni. A boldog Éva már azóta elolvasta — ha ugyan tud olvasni — a levelet s bizonyára dobogó szivvel gondol az ő kedves hű szeretőjére, Janóra — hacsak valami baka legény azóta el nem hódította szivét a régi kedvestől.

Patkószögek.

A p a: Az életben mindig csak a fiskálisoktól őrizkedjél, meg látod, hasznát veszed tanácsomnak.

F i u: Pedig én magam is fiskális akarok lenni!

A p a: Annál több hasznod lesz belőle.

•

G r ó f n ő: Még mindig haragszik rám, kedves őrnagy ur, hogy a mult farsangban házassági ajánlatát el nem fogadtam? Nos azóta mást gondoltam!

Ő r n a g y: Én is, grófnő!

•

P a n a s z, Ha valakit egy generális vesz el, generálisné lesz belőle; ha tanácsoshoz megy, tanácsosné asszonynak hivják; ha director a férje, a nő directorné asszony; és én egy ő z v e g y emberhez mentem és még sem vagyok — ő z v e g y a s s z o n y!

•

A s s z o n y (az urához): Tegnapelőtt csak tegnap jöttél haza, tegnap csak ma, és ma bizonyára csak h o l n a p jöttél volna, ha el nem megyek érted!

•

— Szabad tudnom, kedves barátom, hogy honnan jösz?

— Egy kis k é j u t a z á s t tettem N.-be, a hol tegnap az a n y ó s o m a t temették.

Heti naptár.

1884. Márczius (31 nap.)

3	Hétfő	Ginda	A nap e héten 19 perczczel nő.
4	Kedd	Kázmér hitv.	
5	Szerda	Özséb	
6	Csütörtök	Frigyes	*Holdvál tozás:* Ujhold 4-ikén 2 óra 49 pkor este.
7	Péntek	Aquinói Tamás	
8	Szombat	Istenes János	
9	Vasárnap	Ferike	

Kis ok — nagy okozat.

Mint a vizcsepp, ha folyvást ugyanegy helyre hull, a legkeményebb sziklában is lyukat vés, és mint a folyondár, ez a piczi jelentéktelen növény minden hasadékba behatol, melyet az idő hatalmával daczoló torony falazatán talál, s a büszke épitményt gyakran meg is ingatja: úgy, ezer meg ezer számra vannak emberek, kik tulhajtott élvezetekkel, kicsapongásokkal s egyéb titkos bünökkel lassankint alászák egészségöket, nem gondolva meg, hogy a legnagyobb életerőnek, a legszilárdabb egészségnek is meg kell törni, el kell senyvedni, ha ily visszaélésekkel folytonosan ostromoltatik. Ily senyvedő állapotba jutva aztán, számtalanok még álszeméremből is tartózkodnak segélyért a szakértőkhöz fordulni — hanem egyik vagy másik oktalau tanácsa után menve, derüreborura orvosolni kezdik magokat, ismét nem gondolva meg, hogy ez által a már meglevő baj annyira elfajulhat, hogy rajta többé segiteni nem lehet s a végfeloszlás rövidebb vagy hosszabb idő mulva bekövetkezik.

Az előadottak után, a felebaráti szeretet is azt sugalmazza, hogy figyelmeztessük az illetőket dr. L i e b a u t hires kórházi főorvos legujabb kiadványára, a 12-ik kiadás ban megjelent „A regeneráló gyógymód stb.“ czimü könyvecskéjére, mely 40 éves orvosi gyakorlatának gazdag tapasztalatai alapján készült, — a melyben a főnnebb röviden vázolt bajok leküzdésére a legjobb tanácsadót feltalálandják, aki utmutatást ad arra nézve, hogy természetes s észszerü gyógymóddal miként szerezhetjük vissza, a legrövidebb idő alatt, elveszlett életerőnket s egészségünket.

A füzet ára 30 kr. Budapesten Lámpel-féle könyvkereskedésben váczi-utcza 12. sz. a. kapható.

Közgazdaság.

Budapesti értéktőzsde. (K o r i t z A n t a l é s t á r s a, bank- és váltó-ház jelentése) Budapest, febr. 22.

A tőzsdei situátióban e héten változás nem állott be. Az irányzat szilárd, a forgalom azonban nem tüntet fel nagyobb élénkséget, mivel a speculátio tartózkodó magatartást követ. A renteconversió hire már jó hosszu idő óta tartja magát, a nélkül, hogy maga a dolog előbbre haladt volna s igy nem ok nélkül történik, hogy a speculatió kezd türelmetlenkedni. Ez ugyan ez ideig csak abban nyilvánul, hogy a speculatió tartózkodik az üzletben való nagyobb mérvü részvételtől, de az a hatása mégis megvolt, hogy a játékpapirok további áremelkedésének gátat vetett. Hogy azonban a conversiónak utja egyengettetik, alig szenved kétséget. A magyar járadékpapirok folytonosan emelkednek és sokkal kevésbbé vannak fluctuátiónak alávetve, mint a játékpapirok. Kitünik ebből, hogy erős kezek vezetik a járadékpapirok ármozgalmát s tudnivaló, hogy ezen erős kezek mit sem tesznek alapos ok nélkül. A conversió tehát készülődik, de hogy mikor történik meg, az még idő és körülmények kérdése. A magyar főrendiháztól várták, hogy a conversió fölött elterülő homályt kissé elfogja oszlatni, azt hitték, hogy Szapáry pénzügyminiszter Zichy Nándor kérdésére közvetlen választ adand. De nem tette s igy a tőzsde egy csalódással gazdagabb.

A mint tehát emlitettük, az érték tőzsde egész héten csekély üzlet mellett szilárdan folyt le. A conversión kivül más mozzanat alig gyakorolt befolyást az üzletre. A két hitelintézet osztalék combinátiói is felmerültek minden nagyobb hatás nélkül, csak a magyar hitelrészvénynél tartják kedvezőknek a kilátásokat, miért is ennek árfolyama tetemesen emelkedett. A hét különben magasabb árfolyamokkal zárul.

A mult heti és mai árfolyamok közti különbséget kitünteti az alanti táblázat:

	febr. 15.	febr. 22.
magy. hitelrészvény.	307.25	310.—
oszt. „	306.10	307.—
4½-os magy. aranyjár.	89.42½	90.20
6-os magy. aranyjár	121.65	121.60
5-os „ papirjár	87.65	87.80
oszt. magy. állam vasut	313.—	311.—
magy. leszám. bank	89.25	87.50
„ dijsorsjegy	115.50	115.75
tiszai sorsjegy	112.50	113.25
cs. kir. arany	5.68	5.68
Napoleon'dor	9.59	9.62
váltó Londonra	121.35	121.65
„ Párisra	48.—	48.10
„ Berlinre	59.25	59.35

AZ ELSŐ **CS. KIR.**

DUNAGŐZHAJÓZÁSI TÁRSULAT

pósta- és személyszállító hajóinak

MENETRENDJE.

Érvényes 1884. feb.. 20-tól további intézkedésig

Személyszállító-hajók:

Bajaról Budapestre: naponta délután 3 órakor.

Bajaról Mohacsra: naponta délután 6 órakor.

Üzleti tudósitás.

Baján, 1884 február 27-én.

Buza uj	9.10
Zab	6.40
Árpa	6.75
Rozs uj	7.40
Kukoricza	5.80
Köles	6.—
Bab	8.25

Az árak 100 kilogr. után.

Felelős szerkesztő:

CSERBA FERENC.

Kávé, thea, consèrvek nagyban.

Ettlinger A. B. Hamburg,

világposta-szétküldés,

ajánlja az általában ismert, jutányos és jó minőségü áruit portomentesen, csomagolással utánvétel mellett:

Kávé pr. 5 kilo=10 vámfont o. é. frt.			
Rio, finom, erös			3.90
Cuba, zöldes erös			4.75
Ceylon, kékeszöld, erös			5.20
Arany-java, különös finom, gyengéd			5.20
Gyöngy-kávé, különös finom, zöldes			5.95
Afr. gyöngy-Mokka, val di, tüzes			4.45
Arab-Mokka, nemes, tüzes			7.20
Stambul-kávé keverék			4.70
Congo-tea, finom, pr. Kilo			2.30
Souchong-tea, finom			3.50
Családi-tea, különös finom			4.—
Halikra (Caviár) Ia. hord. 4 Kil. tart.			7.50
gyengén sózva) hordokb. 2 „ „			4.05
Tengeri rák, gyönge pr. 8 szelencz.			4.20
Lazacz, frissen főtt „ „ „			4.25
Sardinia, à l'huile „ 18¼ „			4.70
Apetit-Sild, piksnt „ 18 „			7.60
Angolna, finom „ 8 „			4.20
Marhanyelv, á 1⅛ Kil. pr. 4 „			8.10
Ajóka, valódi Brab. 2 Kil. tart.			7.50
Matjes sóshal (Häringe) kit. 5 kil. tart.			2.60
Sprotten, füstölt, fin. 2 Kil. tart.			2.50
Jamaikai-Rum, Ia. 4 Liter			4.15

MATTONI-FÉLE

GIESSHÜBLER

legtisztább ásványvize

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üditő ital,

kitünő hatásunak bizonyult köhögésnél, gégehajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

8081. tk. 1883. sz.

Árverési hirdetmény!

A bajai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről **Strausz Salamon** bajai keresk. czég végrehajtató kérelme folytán **Petrányi Boldizsár** bajai lakos végrehajtást szenvedő ellen a végrehajt. árverés 459 ft 33 kr tőke, ennek 1882. évi októberhó 25-ik napjától járó 6% kamatai, és összesen 57 frt 50 kr eddigi, valamint 11 frt 20 kr jelenlegi és a még felmerülendő költségek kielégitése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Bajaváros 2876. számu telekjegyzőkönyvében foglalt Petrányi Boldizsár és neje Király Anna nevén álló A. † 2648. hr. számu 1 hold 1422 □öl nagyságu petői szőlőből Petrányi Boldizsárt megillető 393 frtra becsült feleréssnyi birtokjutalékra, — ugy a bajai 2574. számu tjkvben foglalt Petrányi Boldizsár és neje Király Anna közös nevén álló A. † 2880/b. hr. számu 800 □öl nagyságu szőlőből Petrányi Boldizsárt megillető 521 frtra becsült birtokjutalékra ezeunel elrendeltetik, és annak a kebelb. tkvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül **1884. évi április hó 20-ik napjának délutáni 3 órája** kitüzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kivánok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-kát készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint tkkvi hatóság.

Baján, 1883. évi decz. hó 31-én.

Rácz,
kir. járásbiró.

7609. t.k. 1883. sz.

Árverési hirdetmény!

A bajai kir. jbiróság mint tkvi. hatóság részéről **Budánovits István** béregi lakós végrehajtató kérelme folytán, **Opancsár Jerkó** béregi lakós végrehajtást szenvedett ellen a végrehajtási árverés 16 frt 50 kr tőke, ennek 1880. évi január 28. napjától számitandó 6% kamatai és összesen 9 frt 20 kr eddigi valamint 9 frt 90 kr jelenlegi és a még felmerülendő költségek kielégitése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144 és 146 §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Béreg község 6 számu tjkvben foglalt az egyik felerészben Opancsár Gyuka nevén álló a másik felerészben pedig kkoru Opancsár Jerkó és kkoru Opancsár Mathia nevén álló A. I. 6 hr. 6 ö. i. sz. 400 frtra becsült egész ház és házatartozó 159 □öl beltelekre tekintettel az 1881 évi 60 t. cz. 156 §-ára a végrehajtási árverés ezennel elrendeltetik, és annak Béreg község házánál leendő megtartására határidőül **1884. évi április hó 20. napjának** délutáni 3 órája kitüzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy ovadék képes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint telekkvi hatóság.

Baján, 1883. évi deczemb. 16.

Rácz,
kir. járásbiró.

A hol

AZ ELGYENGÜLT ÉLETERŐ

az

ELENYÉSZÉSSEL FENYEGET,

ott segélyt és gyógyulást nyujtanak a Hoff János-féle maláta-táplálóanyagok, maláta-kivonat egészségi sörök, konczentrált malátakivonatok, maláta csokoládék és maláta czukorkák. Innen származik az üzlet régi (37 évi) fennállása, a magas kitüntetések (59), s a sok köszönőirat (körülbelül egy millió.) A maláta-gyártmányokban foglalt gyógyfüvek használata által sok ezren nyerték vissza egészségüket.

Hoff Jánosnak,

a Hoff János-féle malátakivonatok feltalálójának és egyedüli gyártójának, a legtöbb európai uralkodó fejedelem szállitójának, cs. kir tanácsosnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosának, több magas és német rend lovagjának. Bécs, Graben, Bräunerstrasse 8.

Budapesti köszönőiratok!

Az emberiségnek átalános használra ezennel köztudomásra hozom, hogy heves hurutbajomból és köhögésből — melyek ellen sok különféle szert használtam, de eredmény nélkül. — a Hoff-féle malátakészitmények használata által megszabadultam, és igy, tökéletesen meggyógyultam, ezért malátakészitményeket minden szenvedőnek a legmelegebben ajánlhatom.

Budapest, 1878. April

Csikász János,
m. kir honvédszázados.

Kedves kötelességemnek tartom, nyilvánosságra hozni, hogy **sok évi nehéz gyomorbajomból, mely miatt étvágyam nem volt**, és mely gyomorbaj ellen, sok különféle szert használtam, de eredmény nélkül, a **Hoff-féle maláta-kivonatnak négy üveggel való használata után, tökéletesen kigyógyultam.** Ezért minden e bajban szenvedőnek e malátakivonatot a legőszintébben ajánlhatom.

Budapest, 1878. april 7.

Windisch Karoline,
Winklerné asszonyságnál kigyó-utcza 5.

Négy évig sinlődtem mellbetegségben, és e bajt fokozta még a köhögés és turhakihányás ugy, hogy egészen elgyengülve, az ágyat kellett őriznem; ekkor a **Hoff János-féle maláta-egészségi sört kezdtem használni.** És ime, ez erősitő és gyógyitó hatásu sörnek 24 palaczkkal és maláta-czukorkának használata után teljesen kigyógyultam; a mit az e bajban szenvedőknek használra, ezennel köztudomásuvá kérek tétetni.

Budapest, 1878. január 10

Bahner Ferencz, váczi-ut.

IX. Pius pápa is használta a Hoff János-féle maláta-kivonatot, melyet Capello Scipio bibornok által rendelt meg és e maláta kivonat használata által nehéz lélegzetvétel betegségében enyhülést talált. — **Ő felsége a czár** Zarskoje Zelo magánpalotájába még ma is rendeltet meg segéde, gr. Schuwaloff által ily maláta-kivonatokat.

Azon betegségek, melyeknél a malátakészitmények, Hoff János-féle rendszer, használtattak a következők: köhögés, légcső-csuz, tüdőservadás altesti bántalmak, aranyeres bántalmak, elerőtlenedés, idegláz, vérszegénység, emésztési bántalmak. — A használtabb készitmények, maláta-kivonat egészségi sör, maláta-csokoládé, konczentrált maláta-kivonat maláta-mell czukorkák. Valamennyi a **Hoff János** találmánya és rendszere szerint.

Alapitási év 1847. Legfelsőbb kitüntetés 59 = Köszönőirat százezeren felül. — Hoff János-féle gyógytápszerek elárusitásra az összes müvelt államokban 27000 elárusitási helyen történik, ebből nyugot Európára 12,800 esik, kelet Európára 9900, Amerikára 4300 e czélra Európában 1600. Amerikában 400 hirlap vétetik igénybe.

Árak: Malátakivonat egészségi sör 13 pal. 7 frt 26 kr, 28 pal. 14 frt 60 kr, 58 pal. 30 frt., — ½ kilo **maláta csokoládé** I. 2 frt 40 kr., ¼ kilo 1 frt 30 kr., II. ½ kilo 1 frt 60 kr., ¼ kilo 90 kr., III. ½ kilo 1 frt., ¼ kilo 60 kr. **Maláta-czukorkák** 1 zacskó 60 kr. 30 és 15 kr. **Malátakivonat** 1 üvegcse 1 frt 12, kisebb 70 kr. — **Gyermek tapmaláta-liszt** 1 frt. **Egy maláta fürdő** 80 és 50 kr. 2 frton alól semmi sem szállitatik. — Az első valódi Hoff János-féle nyákoldó maláta-mell-czukorkák kék papirban vannak. Vevésnél csakis ilyenek kérendők.

Főraktár Baján: Michitsch Istvánnál, **Mohácson:** Schlesinger M., **Szabadkán:** Stojkovits Dömé özvegyénél, **Báttaszéken:** Mayer Gusztávnál, **Szegszárdon:** Hahn Adolfnál, **Zomborban:** Galté Emil gyógyszerész, Hrabossy és Strilich, egykor Popits István kereskedésében, **Pécsett:** Spitzer Sándor és Sipócz István gyógyszertárában, s ezeken kivül az ország minden nagyobb gyógyszertárában.

A

PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

TÖRLESZTÉSI

jelzálog-kölcsönöket

engedélyez

5%-os

BANK-ZÁLOGLEVELEKBEN

előnyös feltételek mellett és pedig földbirtokra a magyar korona területén, valamint a vidék nagyobb városaiban fekvő bérházakra is.

Ezen üzletre vonatkozó határozmányok kivánatra megküldetnek.

Nyomatott Nánay Lajos könyvnyomdájában Baján.